

Summar **PRÁT**

SMÆDNI PROVOKA- TØRURIN

HANN HEVUR FLUTT OG **BROTID MØRK** VIÐ SÍNARI FÚLU **SANGSKRIVING**. HANN ER KENDUR SUM **PROVOKATØRURIN** VIÐ SKÁLKABROSINUM, SUM SYNGUR UM **PEDOFILAR**, BLOTTARAR OG **HEIMLEYSAR BUMSAR**. MEN **BERSKØLLUTI** PROVOKATØRIN Í **PÁLL FINNUR PÁLL** ER EIN **MAÐUR**, SUM HEVUR **LÍTLAN** HUG AT PRÁTA UM **SEG SJÁLVAN**. HANN VIL HELST VERA FYRI SEG SJÁLVAN Í **FRÍTÍÐINI**, OG HANN **SVARAR** IKKI ALTÍÐ **FARTELEFONINI**, TÁ VINIRNIR **RINGJA** OG SKRIVA. – EG FARI Í EIN **GRÝLUSKORT**, TÁ EG SPÆLI **TÓNLEIK**, SIGUR HANN

VANGAMYND

Uni Holm Johannesen
uni@sosialurin.fo

Hann hevur ongan hug at sita friðarligur og læra seg, hvussu spanska málið er bygt upp, um potensar og franska siðsøgu. Gerandisdagurin á studentaskúlanum í Hoydølum er troyttandi. Gamlar bókur og gamlir lærarar. Tað er snøgt sagt keðiligt.

Men at undirhalda við sangi á pallinum, tað tímir hann. Mest sum bara, tí hann dugir.

– So er tað nú!, sigur hann við vinmannin, sum skal spæla klaver, meðan teir fara upp trappurnar til pallin.

Árið er 1999. Tað er kvøldseta í studentarskúlanum í Hoydølum. Ætlanin við kvøldinum er, at nakrir næmingar á skúlanum skulu brúka sítt hugflog og framføra fyri hinum. Páll Oddur Lamain Rubeksen fór at spæla

gittar og skriva sangir 14 ára gamal. Nú skal 16 ára gamli havnarmaðurin á fyrsta sinni at framføra sangin »Ber og røtur« saman við vinmanninum Páll Hammer.

Tað er gravartøgn í rúminum, meðan

flopp. So er klárt. Adrenalinið fer súsanði gjøgnum kroppin á teimum. Páll Oddur mannar seg upp, spælir nakrar tónar, og Páll spælir undir. Forsangarin fer fram at mikrofonini og fer at syngja.

Nokkso tætt við Statoil er eitt hvíldarheim

Fyri gamlar menn í frakkum, og tey, sum orka ikki meir.

Og har verður nógv planlagt millum menninar.

Onkur tekur plantasjuna, og onkur tekur svimjihylarnar.

Og teir eru ónærligir blottarar, og teir siga við teg:

Er tú millum fimm og seks, so skalt tú røra við meg.

– úr sanginum **Blottarir**

hann stemmar gittaran. Páll starir út í tóman heim, meðan hann bíðar eftir vinmanninum. Teir eru nervøsir. Hetta má ikki enda sum eitt stórt og pínligt

– Tá hann fer avstað um morgunin, tá er hann í góðum lag. Tað er tað, sum hann er, tað er tað, sum hann ger, letur úr bronglutu røddini.

Finnur Jensen, sum plagdi at spæla gittara saman við Páll Oddi í frítíðini, stendur millum teir 150 áhoyrarnar, skamt frá pallinum.

– Framførslan var ikki serliga góð. Eg minnst eitt ótrygt klaver, ein ótryggan gittara, og eina klæna rødd; men lagið var gott, teksturin hevði ein speiskleika, sum rakti øll í salinum, og Páll Oddur hevði eina sannførandi útstráling, sum segði »fuck you« spar fimm. Eg visti beinanvegin, at teir vóru á rættari kós, og eg vildi vera við, sigur Finnur Jensen.

Gott ella ikki, tað tykist vera væl frágingið. Lógvabrestirnir runga í hølunum, tá sangurin er liðugur. Páll Oddur hyggur smæðin yvir fjøldina og takkar fyri. Finnur Jensen er knappur og ber skjótt at, tá teir koma av aftur pallinum. Hann spyr, um hann kann vera partur av bólkinum. Jú, gamaní.

Tað er nú 10 ár síðani, teir byrjaðu. Páll Finnur Páll. Teir argandi og fúlu